

lige Teater, som ved Tidernes Ugunst eller rettere sagt paa Grund af Teaterloven af 1911 maa opføres paa denne Paragraf, medens den i Virkeligheden burde føres til Udgift paa Driftsbudgettet, da der jo i og for sig ikke er nogen Mening i vedblivende at postere dette Beløb som et Laan, eftersom enhver Udsigt til at faa Laanet tilbagebetalt for længst er fordun-
stet. Denne Forstrækning til det kongelige Teater har i 1926—27 udgjort ikke mindre end 1 400 000 Kr. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at der paa Hovedposten kun staar opført 1 200 000 Kr., men naar De søger længere ned i Kolonnen, vil De finde et Tillæg paa 200 000 Kr., saaledes at det hele bliver 1 400 000 Kr. imod 1 050 000 Kr. i 1925—26. Hertil kommer jo saa paa § 20 den, om jeg saa maa sige, ordinære Udgift til det kongelige Teater paa 694 000 Kr., hvori ganske vist — hvad jeg skylder at gøre opmærksom paa — er indbefattet 441 000 Kr. til Forrentning og Afskrivning. Men altsaa, efter den nuværende Regnskabsform bliver det for 1926—27 tilsammen den nette Sum af 2 094 000 Kr. Jeg mener, at dette Tal maa styrke dette høje Ting, og for den Sags Skyld ogsaa Regeringen, i Bestræbelserne for at søge en Afhjælpning af dette Forhold, der umuligt kan blive ved at vare og navnlig ikke blive ved at udvikle sig i den Maalestok, som sket er.

Jeg vender mig saa til Finanslovsfor-
slaget for 1928—29, og jeg skal da begynde med at gøre opmærksom paa, at der er sket den Forandring, at der i Oversigterne er skelnet mellem Udgifterne paa Udgifts-
siden og paa § 2, mellem Driftsudgifterne i snævraste Forstand og Renter og Afskrivninger, saaledes at man ved at se paa Over-
sigterne let vil kunne skønne over, hvad der er Udgift i gammeldags Forstand: egentlig Udgift, og hvad der er Renter og Afskrivninger. Det har en ikke ringe Betydning for Sammenligningen med tidligere Budgetter, og det har ogsaa Betydning for Bedømmelsen af visse Ministeriers Økonomi, som denne Rente og Afskrivning, der blev indført ved den nye Regnskabsordning, jo tynger ganske uforholdsmæssig voldsomt paa. Jeg skal f. Eks. gøre opmærksom paa, at Renter og Afskrivninger tilsammen paa Indenrigsministeriets Budget udgør ikke mindre end 7 620 000 Kr. — det er navnlig Slottene, som her tynger saa uhyre stærkt —, og at vi paa Krigsministeriet har Renter og Afskrivninger paa tilsammen 6 057 000 Kr. Dette forrykker ganske Billædet af den virkelige Udgift under disse Ministerier og vanskeliggør i høj Grad Sammenligning med

Fortiden. Derfor har jeg uden at ville forandre den Opstillingsform, som vi nu en Gang her er blevet enige om, dog ment det hensigtsmæssigt paa Oversigterne at give Midler til at skelne mellem de forskellige Kilder til Udgifter.

Hvad nu Finanslovsforslaget for 1928—29 angaar, skal jeg først omtale Driftsbudgettet. Hovedresultatet her er en Indtægt af 332 042 000 Kr. og en Udgift af 316 430 000 Kr., altsaa et Driftsoverskud paa 15 612 000 Kr. I Forhold til Finansloven for 1927—28 er det omtrent den samme Indtægt, idet Indtægten dér var ansat til 332 118 000 Kr., men da Udgiften paa denne Finanslov var 327 339 000 Kr., bliver Udgiften paa Finanslovsforslaget for 1928—29 næsten 11 Mill. Kr. mindre. For at gøre Sammenligningen korrekttere vil det imidlertid være rigtigt straks at nævne, at Indtægten paa § 6, Rente-
paragraffen, bør formindskes med det Beløb, som det bliver nødvendigt ved Ændringsforslag at indføre til Forrentning af det 30 Mill. Kr.'s Laan — det af Finansminister Bramsnæs i Sommeren 1925 stiftede 5 pCt.'s 2¼-
aarige Laan —, som forfalder nu den 1. November 1927, og som jeg maa antage, at der af gode Grunde er Enstemmighed her i Tinget om at forny. Det er rigtigt, at der ikke opføres nogen Rente dertil, da der ikke er Lovhjemmel for det, ligesom Finansminister Bramsnæs jo i et lignende Tilfælde heller ikke kunde opføre Renter, skønt det var forudset, at de vilde komme. Jeg mener dog at maatte gøre opmærksom paa, at der bliver en Forøgelse af Renteudgiften og altsaa en Formindskelse af den overskydende Renteindtægt paa § 3 paa mindst 1½ Mill. Kr. og ligeledes en yderligere Formindskelse paa 1½ Mill. Kr. ved, at de Laan, der i Henhold til forskellige bestaaende Love er opført paa den vedtagne Finanslov for 1927—28, ligeledes til et samlet Beløb af ca. 30 Mill. Kr., ogsaa skal forrentes i Finanssaaret 1928—29. Derfor maa vi altsaa regne med en forøget Renteudgift, alias formindsket Renteindtægt, paa 3 Mill. Kr. paa § 3. Men paa den anden Side mener jeg at have Ret til at regne med — naturligvis uden at kunne opføre den paa Finanslovsforslaget — en Merindtægt paa 4 Mill. Kr. paa § 5 ved Fornyelse af den midlertidige Toldlov, som udløber med dette Finanssaars Udgang. Denne midlertidige Toldlov spiller jo ikke nær saa stor en Rolle nu som tidligere, efter at den meget betydelige Indtægt af Raatobakstolden og i det hele taget Tobakstolden er overført til den Tobakslov, som vi vedtog i sidste Samling; det er ca.